

handlede og paakjendte af EneDommeren — at Loven ikke satte saa snever Grændse for hans Myndighed? Boldsfager, som efter vor nuværende Lovgivning, naar intet Overlæg eller anden kvalificerende Omstændighed finder Sted, kunne affnes med Bøder fra 5 til 100 Rd., hvorledes skulle de behandles? Jeg antager paa samme Maade ved Politiafdelingerne, og atter her vil man møde den Beshynderlighed, at man fra første Dieblil af kan vide, at Sagen vil falde udenfor EneDommerens Omraade, og at den videre Behandling skal stee for 3 Dommere og efter de nu gjældende Regler. Overalt er der Sønderlemmelse, forbi man ikke har havt Mod til ret at fatte Tillid til den Retspleie, som Lovudkastet vil gennemføre. Hvad jeg her bemærker, skal jeg med Glæde sige, at jeg ikke har Lov til stærkt at udhøve ligeoverfor den høitærede Justitsminister; thi Motiverne vise, at han har ønsket at give Politiafdelingerne større Kompetence. Jeg kunde ønske at vide, hvorledes Politiretten har udtalt sig herom i den Betænkning om Sagen, som den har afgivet; i de Par Dage, der ere foreløbne, siden Lovforslaget blev forelagt, har jeg ikke havt Tid til selv at anstille Undersøgelser herom. Mig forekommer det, at den i § 12 omhandlede Kompetence for EneDommeren bør stilles noget videre, saa at i Virkeligheden Sager, der efter Lovgivningen ere at ansee som Politifager, kunne føres til Ende af ham, ellers vil hans Behandling af Politifager ofte kun blive en Forundersøgelse. Hvilken Fare vilde der være ved at give EneDommeren denne Myndighed? Hvis jeg ikke feiler, vil Intet være simplere end at give EneDommeren Kompetence, saalænge Sagen virkelig efter Lovgivningen vedbliver at være en Politiretsfag, og vedligeholde Afgang til Appel efter de almindelige Regler. Det er jo Noget, som i det store, Folkethinget forelagte Lovudkast om Gjenemførelsen af Offentlighed og Mundtlighed i Strafferetspleien er meget vel kjendt. Bythingene og Herredstthingene, der beskædes af EneDommere, ville efter dette Lovudkast komme til at affige Domme, der kunne gøres til Gjenstand for Appel, naar de efter det Straffemaal, som er sat, overhovedet egne sig dertil. Nu er det vel sandt, at hiint Lovudkast skaber

en særegen Art Overdomstole, nemlig Rædsretter, men ved Siden deraf kjender det tilslige Appel til Høiesteret fra Bythingene og Herredstthingene, og hvad er nu simplere, end at man da ogsaa i dette Lovudkast for Kjøbenhavn vedbliver at beholde Appel til Høiesteret af vigtigere Politifager. Jeg skal ende med den Bemærkning, at det ogsaa forekommer mig, at naar Lovudkastet lader det være tilstrækkeligt, at tre Rædsførere affige Dom i offentlige Politifager, saa kunde der være al Grund til ligeledes at fastsætte, at naar en Sag, der er begyndt ved et Kriminellammer, forbi den i sin første Fremtræden syntes at være egentlig kriminel, under Undersøgelsen synker ned til en simpel Politifag — det er dette Tilfælde, som § 16 i Lovudkastet blandt Andet omhandler, skjøndt jeg troer, at dets Bestemmelse i denne Henseende ikke er ganske klar — naar det altsaa under Undersøgelsen viste sig, at Sagen havde et meget mildere Ansøg, en mindre farlig Karakter, end man oprindelig havde tænkt sig, da at lade det være tilstrækkeligt, at der var 3 Dommere om at sige Dom. Hvorfor skal Sagen-saa nødvendig paa dømmes af 5 Dommere? Og hvorfor endelig ikke ogsaa tænke paa at lade private Politifager paadømmes af 3 Dommere istedetfor af 5, naar man dog antager, at 3 Dommere give tilstrækkelig Garanti med Hensyn til Strafferetsfager? — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovudkastet, der, jeg gjentager det, kommer til os i en meget bedre Skikkelse end ifjor, til det høie Things omhyggelige Overveelse.

Christensen: Jeg skal navnlig med Hensyn til de 3 sidste Hovedposter, som den ærede Taler berørte, Ord til andet gjøre hans Ytringer til mine; jeg skal gaae videre, jeg skal ogsaa med ham erkjende, at det Lovudkast, der nu foreligger os, i Meget, ja maaskee i alt Væsentligt, er kommet til os i en meget forbedret og meget paaskjønnelsesværdig Skikkelse. Kun deri kan jeg ikke slutte mig til den ærede sidste Taler; naar han antyder, at han har mere end Tvivl om, hvorvidt dette Lovudkast dog alligevel burde føres igjennem og ophøies til Lov, af Hensyn til den større og almindeligere Reform, som om 5 Aar imødesees. Jeg maa